

BILTEN

Informativno glasilo Sekcije za šnaucere Kinološkog društva Osijek Broj 5, 1990.

UVODNIK

Ovaj broj je nastao u vrijeme punih priprema desete Savezne izložbe pasa svih pasmina, koja će se 27. 05. 1990. godine, održati u Osijeku.

Uređivački odbor lista iako okupiran organizacionim problemima vezanim uz predstojeću (jubilarnu) kinološku manifestaciju, nastavlja ovim brojem objavljenim u povećanom tiražu, kontinuitet izlaženja svog informativnog glasila.

U sklopu X CAC izložbe predviđena je i specijalna izložba šnaucera za koju i ove godine vlada veliko zanimanje.

Svi izloženi šnauceri i ovoga puta bit će prigodno nagrađeni.

Specijalna priznanja i pehari pripast će svim psima koji osvoje titule CAC YU i naziv «Prvaka rase» o čemu će ovoga puta odlučiti poznati kinološki suci Željko Novak i Janez Podnar.

Odmah nakon prvog kruga ocjenjivanja pripremamo «okrugli stol» na kome ćemo primjenjujući prošlogodišnji model okupiti na jednom mjestu poznate suce, odgajivače, kinologe i ljubitelje ove pasmine.

Očekujemo da specijalka dostigne pa i nadmaši prethodnu kako po broju tako i kvalitetu izloženih pasa, istovremeno smo svjesni da to nije ni malo lako jer je prošle godine upravo u Osijeku viđen najveći broj šnaucera od svih izložbi u našoj zemlji.

Poželimo na kraju da nas uz ostalo posluži i vrijeme te da nedjeljno prije podne ne bude samo natjecanje već prije svega prilika za druženje i susrete za veći dio (od 150) članova ove prave jugoslavenske Sekcije.

Branko VIDOVIĆ

POZDRAVLJAMO NOVE ŠNAUCERAŠE

125. ZIBAR dr. VIDA, Zagreb	133. PROKIĆ MARIJANA, N. Beograd
126. CVJETIČANIN MILOVAN, Vukovar	134. MASLAČ VOJISLAV, N. Beograd
127. RADOVANOVIĆ BRANISLAV, B. Luka	135. MLADENOVIĆ SVETOMIR, N. Beograd
128. KOROŠEC MAJA, Sisak	136. PERKOVIĆ DUŠAN, N. Beograd
129. STOJANOVIĆ SRĐAN, Leskovac	137. VUČIĆ MIODRAG, N. Beograd
130. KOSANOVIĆ MIŠO, Split	138. GAJIĆ BORO, B. Luka
131. KEKANOVIĆ SRĐAN, Osijek	139. GAJIĆ MIRA, B. Luka
132. ČAGALJ SNJEŽANA, Osijek	140. GAJIĆ NINA, B. Luka
	141. ORLOVIĆ JASNA, N. Sad

Selena iz Beograda se lijepo slaže sa velikom šnaucericom Retom i patuljastom Tanom-An.

KARAKTER ŠNAUCERA

Mnogi vlasnici šnaučera, naročito velikog, već su imali prilike čuti od ljudi koje susreću ili od vlasnika pasa drugih rasa, da su ti psi zloćudni i velika zlopamtila. To svakako moramo odmah razjasniti. Ne postoje rase pasa koje su zloćudne, već se to javlja kod jedinki u svakoj rasi, a može se javiti i kod mešanaca.

Svi šnaučeri koji pokazuju ovakvu narav odmah treba da se izbace iz užgoja, jer mogu prenijeti na svoje potomke tu lošu osobinu. Šnaučeri, u svakom slučaju, nema lošu narav, jer ličnost šnaučera, malog, srednjeg i velikog je tačno definisana, pa ga to čini malo svojeglavim psom. Njegovu ličnost ne možemo menjati po našoj volji da u svakom trenutku bude onakav kakvim ga mi želimo. Ukoliko se prema šnaučeru postavimo kako treba, pružit će nam više nego bilo koji drugi pas.

Šnaučera nikad nismo da kažnjavamo bez razloga, jer nepravilno kažnjavanje neće ga ukrotiti, već će postići suprotni efekt.

Šnaučeru će odgovarati samo onaj »gospodar« koji se prema situacijama principijelno odnosi. Kada si odabere »gospodara« za njega se svet deli na dve strane: na jednoj strani su on i njegov »gospodar«, a na drugoj svet koji ih okružuje. Možemo često primećivati, da i kada je sve u redu, šnaučeri ne poklanjaju pažnju drugim ljudima i nikom ne ukazuje svoje poverenje. Međutim, kada ga netko ili nešto uznemiri, on se pretvara u opasnog psa kojega trebaju izbegavati svi osim »gospodara«. On nije pas koji u trenutku plane, već procenjuje opasnost i ne uzbuđuje se bez potrebe. U šnaučeru nema ni malo histeričnosti i histeričnog ujedanja. Kolika je hrabrost ovih pasa možemo vidjeti i kod malog šnaučera koji ni po cenu života neće ustuknuti pred opasnošću. Ovakav karakter čini velikog šnaučera izvanrednim službenim psom i nepodmitljivim čuvarom.

Šnaučeri je pas koji zna šta hoće, a šta neće, pa ga to čini psom, sa kojim treba znati postupati.

Gavrilović Aleksandar, Leskovic

VS BONI OD CRNIH VRAGOVA

PARVOVIROZA-SMRTNO OPASNA GRIŽA (SRDOBOLJA) PASA

Parvo virusi su beskonačno maleni. Njihove žrtve su crijevne ćelije, koje su inače tisuću puta veće od parvo virusa, unatoč tome njih parvo virusi potpuno unište. Da bi lakše predstavili veličinu ovog virusa, možemo reći, da tek 50.000 tih organizama nanizanih jedan do drugoga tvori 1 mm² površine. Radi toga ti virusi imaju latinsko ime-parvo = malen, sićušan. Poznato nam je da su parvovirusne infekcije prisutne također kod drugih životinjskih vrsta, uključujući i čovjeka te da »pasji« parvovirus za čovjeka nije bezopasan (op. J.V.).

Usprkos svojoj sićušnosti pouzdano se zna da parvovirusovi mikroorganizmi nisu neznajni. Naprotiv, već dugo su poznati kao uzročnici želučano-crijevnih oboljenja kod ljudi i životinja. Isto tako najznačajniju mačku bolest, mačku kugu, prouzrokuju parvovirusi.

Tokom 1977. godine evidentirano je to oboljenje također i u pasa. U našoj zemlji prvi su saznali za to oboljenje u SR Sloveniji 1980. godine. Od te opake bolesti u nas uginu veliki broj pasa svih uzrasta a najviše štenadi. Ukratko, trenutno je parvoviroza u nas najopasnije oboljenje pasa (op. J.V.). U početku su to oboljenje nazivali mačka kuga kod pasa i taj se izraz veoma brzo proširio po cijelom svijetu. 1979. godine uslijed te bolesti registrirani su prvi smrtni slučajevi pasa u SR Njemačkoj.

Da li je to oboljenje bilo prisutno već ranije? Činjenica je da je u pitanju novi virus, koji je tako sebi prisvojio naslov najopasnijeg uzročnika bolesti u pasa. Veliki broj krvnih pretraga (riječ je o zamrznutoj krvi) u pasa, kojima je krv vađena prije godine 1977, dokazuje da prije toga datuma parvoviroze u pasa nije bilo.

Virus je u tjesnom srodstvu, premda nikako nije identičan, s virusom koji je uzročnik mačke kuge (paleokopenije). Vjerojatno je posrijedi mala razlika -mutacija. NA PSE SE NE PRENOSI S MAČAKA, nego se prenosi sa psa na psa. Bolje rečeno, oboljenje se prenosi s pasjim izmetom. Neposredno se infekcija prenosi zbog pasjeg običaja, da se međusobno njuše i obližu zadnje dijelove tijela. I čovjek je, iako posredno, značajan prenosnik virusa, budući da je putem odjeće i obuće moguće prenijeti virus. S time u vezi treba naglasiti, da je virus veoma živ i otporan. Cjelogodišnje izlaganje žarkom suncu, temeljito čišćenje i sva dezinfekcijska sredstva ne mogu ga uništiti.

Virusi napadaju pse svih uzrasta i svih pasmina. Životinje najčešće oboljavaju između 6. i 16. tjedna života.

Četiri do deset dana poslije zaraze (inkubacijsko vrijeme) dođe do prvih kliničkih znakova:

- gubljenja teka za jelo,
 - ravnodušnost,
 - temperatura je 39,5 do 41,5 C
- Malo zatim je:
- povraćanje,
 - proljev,
 - potpuna slabost.

Proljev je težak i praskav, vodonast i žuto-krvav.

Poseban oblik parvoviroze nastupa kod nekoliko dana starih psića i pojavljuje se u primjeru, ako ženke-majke nisu bile cijepjene. Ti psići obično uginu bez vidljivih ranijih znakova. Poremećeno se pojavljuje također trajna oštećenja srčanih mišića.

Kod dijagnosticiranja treba oboljele izlučiti iz mnoštva drugih oboljenja, kod kojih se pojavljuje povraćanje i proljev. To se javlja, na primjer, kod pasje kuge, kod opasne zaraze s unutrašnjim parazitima, kod trovanja i pogrešne ishrane.

Kod pasje kuge imamo još neke druge kliničke pojave, na primjer, iscjedak iz nosa i očiju, kašljanje i grčevje. Isto tako i proljev je kod kuge i drugih virusnih infekcija znatno manje silovit i manje krvav nego što je kod parvoviroze.

VS JOLA, vlasnica Olga Bizjan iz Polkov Gradeca

Infekcije s unutarnjim nametnicima posebice mogu biti kobne za štenad. Kod tog s lakoćom možemo utvrditi dijagnozu s mikroskopskim pregledom izmetina. Isto tako i druga gore spomenuta oboljenja moguće je utvrditi s raznim dijagnostičkim metodama, ali su kod tih oboljenja simptomi drukčiji.

Osim kod trovanja sva druga oboljenja počinju sporije, manje su dramatična i imaju dugotrajniji (kronični) tok nego što je kod parvoviroze. Kako je već rečeno, parvoviroza počinje silovito i s izrazitim simptomima. Kod nje već poslije nekoliko sati može doći do smrtno opasne situacije (ako pas preživi 48 sati, tada postoji realna mogućnost da preživi - iskustvo, op. J. V.).

TIMI-AN, vlasnik D. Radovanović,
B. Luka

Svakako treba naglasiti, parvoviroza traži izvanredno brzu veterinarsku pretragu pa i poduzimanje odgovarajućih mjera. Za izbor i poduzimanje hitnih mjera od velikog je značenja za konačnu dijagnozu. To je ovisno dakako od oblika i stupnja kliničkih znakova.

Kod pojave ove bolesti treba učiniti sljedeće:

1. psu je potrebna velika količina vode ili još bolje čaja (po mojem iskustvu: planinski čaj s glukozom, op. J.V.)

2. 24 do 48 sati posta, poslije dijelne hrane. Preporučuje se 2/3 rižine sluzi, ili kao nadomjestak dodati sluz iz ovsenih pahuljica, i 1/3 provare, sirutke. Sirutku možemo nadomjestiti s jogurtom. U početku hranimo psa u malim količinama šest puta dnevno. Kasnije dajemo kuhano meso bez začina. Meso neka bude od govedine ili ovčetine uz koje prilažemo naribano povrće ili jabuku. Približno tjeđan dana poslije toga, kada pas ne pokazuje više znakove bolesti, počinjemo polagano prelaziti na hranu, koju je pas dobivao prije parvoviroze.

3. dodatak životinjskog uglja u obliku tableta ili u obliku praha.

4. infuzija i drugi lijekovi, što obavljaju isključivo veterinari.

Kod oboljenja, koja prati proljev, potrebno je posavjetovati se s veterinarom, ako:

– ide jak i krvav proljev, vezan s povraćanjem,

– ako ide uz druge kliničke znakove, kao što su: slabost, tuga, grčevi, drhtanje, nemir, bol, tjelesna temperatura iznad 39,2 C, kašljanje, iscjedak iz nosa i očiju, gubljenje na težini, ispadanje dlake.

– višesatno trajajući proljev, ako prelazi u kroničan tok, te kod povraćanja.

Parvovirozu sprječavamo sa zoonoznim mjerama i s redovnim zaštitnim cijepljenjem. Sljedeće mjere, koje spominjemo, jesu odstranjivanje izmetina, koje inače čine veliku opasnost za druge pse i za ljude. U prostorijama gdje žive psi potrebno je redovito čišćenje i dezinfekcija. Mnoga su dezinfekcijska sredstva protiv parvoviroze nedjelotvorna. Najbolje i najpouzdanije djeluje 2-postotni Na OH (natrijev lug).

PREVENTIVNO CIJEPLJENJE

Danas posredno ženke-majke svojim štencima prenose tako zvanu materinski imunitet. Sa zaštitnim cijepljenjem majke prenose imunitet na štence. Od snage tog imuniteta ovisna je količina antitijela koje dobijaju štenci već pred porodom. Dio te zaštite dobijaju u velikoj mjeri s materinim mlijekom u prvih 24 do 36 sati poslije poroda. Taj imunitet moraju imati kontinuirano. Pri maksimalno zaštićenoj majki, imunitet kod štenadi traje do 12. tjeđna života, protiv parvoviroze.

Imunitet kod novorođenih psića ima sporedni učinak, koji ćemo spomenuti. Materina antitijela neutraliziraju zaštitno cijepljenje, pogotovo ako su ta oslabljena, mogu izazvati oboljenje. U trenutku dok su materina antitijela aktivna čak do 16. tjeđna starosti, tada

je moguće da vakcinacija uništi imunitet, koji je primljen od matere. Je li dakle zaštitno cijepljenje i zaštita? Ako je cijepljenje prerano, onda zaštite nema.

Da bi dakle postigli pouzdan imunitet, potrebno je cijepljenje tri puta, i to: u 8., 12. i 16. tjeđnu života. Unatoč tome dogodi se da je organizam između 6. i 16. tjeđna života nezaštićen. U primjeru, ako materine imunosti nema više, tada imunost nakon cijepljenja još nije oblikovana.

Upravo u tome trenutku mnogi mladi psi doživljavaju promjenu vlasništva. Ta promjena prati transport i pogotovu boravljenje na nekakvoj pasjoj «farmi». Radi promjene načina ishrane, invadiranosti s unutarnjim nametnicima, zbog psihičkog i fizičkog stresa vrebaju na mlade pse-štenad sićušna, smrtno opasna bića-parvo virusi.

Da bi u tom kritičnom razdoblju prikrbili životinjama imunitet, treba primijeniti sredstva za sticanje pasivnog imuniteta. To su serumi, koji sadrže sva potrebna antitijela (za žalit je što je to u nas iluzija, jer odgovarajućih seruma nemamo-op. J.V.). Takva serumizacija je djelotvorna od 1 do 2 tjeđna. Poslije trećeg tjeđna moramo kod životinja izvesti tako zvanu aktivnu imunitet-Candur-P i t. d.

Sljedeća mogućnost je »okrijepljenje« organizma sa specijalnim t. zv. paraimunogenim faktorom. Kasnije izvedemo vakcinaciju, koja osigurava dugotrajni imunitet. Tu vakcinaciju možemo izvesti istodobno s primjenom paraimunogenih faktora.

Po 16. tjeđnu starosti preporuča se svake godine ponavljanje vakcinacije.

Bremenite ženke je preporučivo imunizirati u drugoj polovici bređnosti (30. do 40. dan bređnosti). Najbolje je upotrijebiti mrtvu vakcinu.

Kod redovitog cijepljenja je veoma značajno dobro zdravstveno stanje životinja. Pri tome upozoravamo na redovno uklanjanje unutarnjih nametnika kod rasplodnih ženki i štenadi, razno – ličnu i besprijekornu ishranu, higijensku nastambu i redovno češćenje, kao i osjećaj sigurnosti u obitelji, gdje pas boravi.

Dr. Felx Benary
SV-ZEITUNG No 11/85
S njemačkog preveo:
Jože Vidic, dipl. veterinar
Sa slovenskog: Ekinović P.
KINOLOG Št. 3/86

IZVEŠTAJ

sa međunarodne izložbe u Minhenu

24/25. Feb. 1990.

Minhenska izložba pasa održana u velikoj olimpijskoj hali predstavljala je doživljaj, pre svega za mnogobrojne ljubitelje pasa iz cele Evrope, a i za sve ostale posetioce koji su, zalista, imali šta da vide za dva dana trajanja spektakla. Svi izlagani veliki šnaučeri iz naše zemlje su domaćeg uzgoja i po prvi put su bili u Nemačkoj, što postignuti plasman čini još značajnijim za Jugoslavensku kinologiju.

U konkurenciji 29 pasa, sudilo se u dva ringa i to:

mužjake-gospodin Wolfgang Dorwarth (rich. PSK)

ženke-gospodin Heinrich Becker (također rich. PSK).

Plasman je sledeći:

Prvak razreda mladih je Colmar dell'Aprusa, vl. Vincenzo Muccioli — razred zrelih

Odličan V1 je Rondan v. d. Bartenwetter, vl. Udo Ebner

Odličan V2 je Arno, vl. Vojislav Maslač, Beograd — razred radnih

Odličan V1 je Erno v. d. Taverne, koji je također osvojio i CAC, CACIB i

prvak rase, vl. Norbert Schneider — razred šampiona

Odličan V1 je Zaro v. d. Hohen Ward, vl. Marco Ambrosi

Odličan V2 je Bob vom Märkischen Sauerland, vl. Heinrich Torvesten

ZENKE — razred mladih

Prvak razreda mladih je Nadja v. Eselwald, vl. Waltraut van Aken — razred zrelih

Odlična V1, VDH, CAC, CACIB je prekrasna Jane v. d. Hohen Ward, vl. Marco Ambrosi

Odlična V2, VDH rez. je Zi IX od Vrčinskog gaja-Kiki, vl. Prokić — Perković »Dark Diamond« — razred radnih

Odlična V1, RCACIB je Ash dell'Aprusa, vl. Vincenzo Muccioli

Odlična V2 je Diwa v. Märkischen Sauerland, vl. Heinrich Torwasten/Sonderram

Za prvaka rase izgubila je Jane v. d. Hohen Ward od Eerno v. d. Taverne, čime se završila ova dugo očekivana, lepa kinološka priredba.

Marijana Prokić, N. Beograd

DECA I PSI

Deca vole pse, mala deca se obično ne boje pasa. Boje ih se samo onda ako ih roditelji plaše.

Deca su po prirodi osećajna i vrlo osetljiva bića. Oni imaju potrebu da vole i budu voljena. Pas po toj dečijoj potrebi zauzima važno mesto, jer čeni društvo deteta. Njemu nikada ne dosadi dečije milovanje, uvek je spreman za igru i potpuno odan detetu. Dete to oseća i zato se u društvu psa ljubimca uvek prijatno oseća.

Pedagozi smatraju da psi, kao dečiji ljubimci imaju pozitivan uticaj na razvikanje ličnosti. Igraajući se sa životinjom, dete može mnogo čemu da se nauči od nje: druženju, ljubavi, hrabrosti, uočavanju rasta i razvoja, negovanja i brizi oko mladih, iskrenosti osećanja, kao i mnogim drugim korisnim oblicima ponašanja koja se mogu uočiti u životu životinja. Deca koja su u određenom uzrastu imala psa stasace u komunikativnije i nesebične ljude.

Ali deca ne smeju zaboraviti da pas nije igračka.

Pas je živo biće o kome moraju mnogo da brinu. Pas mora imati svoje mesto gde će da živi: u dvorištu lepu i toplu kućicu, a ako živi u stanu mora da ima svoju korpku.

Pas mora da se hrani svakog dana, ujutro i uveče. Noću mora da se odmara. Mora da se vodi računa o zdravlju psa, da se redovno vakciniše. Pas mora naučiti da sluša, da zna šta sme, a šta ne sme da radi. Samo poslušan pas je veran prijatelj.

Najvažnije je da u kući svi vole psa i da svi podele brigu oko njega. Pas ne sme biti razmažen, jer takav pas postaje neposlušan i pretvara se u pravog tiranina.

Roditeljima poručujem da nabave svojoj deci psa, a dečacima i devojkicama da razmisle da li imaju dovoljno snage i volje da brinu o svom psu jer to je njihova obaveza i dužnost, a ne mamina i tatina.

Autor teksta:
Vladan Petrović
učenik VI razreda

LJETO I PAS

Iz gled

Ljeto je za većinu vrijeme odmora i opuštanja, pa čak i ugodnog ljenčarenja. Na plaži uz vođeno plavetnilo i pod vrućim suncem nekako nestvarnim i dalekim čine se svakodnevnne obaveze. Još nestvarnijim čine se napetost i uzbudjenje izložbe pasa, a pas, ona mokra čupava masa sretnog izraza do pola zakopan u pijesku i ukrašen borovim iglicama, nikako nas ne može asociirati na nagrade, pokale, šampionske titule i tome slično.

Ipak, tamo gdje u podsvijesti čuči lagano prisjećanje na one već poslane prijave za jesenske izložbe. Pa što učiniti da psa nakon ljeta možemo uspješno izlagati?

Nije jednostavno općenito odgovoriti na to pitanje jer mnogo toga ovisi o pasmini, vrsti dlake, boji, a psi se i unutar jedne pasmine znatno razlikuju.

U pravilu, uvijek je lakše održavati kratkodlakog psa — i ljeti i zimi. Tu nekih velikih problema ne bi smjelo biti, osim što treba pripaziti da pod utjecajem vode, soli i sunca ne nestanu sjaj i boja dlake. Uglavnom, psi nisu osjetljivi, što se zdravlja kože tiče, na kupanje u moru, no, ako imate mogućnosti, ipak ga svako veče treba istuširati slatkom vodom, a crne pse i one boje čokolade nastojte ne predugo izlagati suncu i soli jer će dlaka dobiti boju koja na izložbama neće baš oduševljavati ni suce ni publiku. No ni svi crni i smeđi psi ne reagiraju jednako, pa jednima dlaka na suncu blijedi, a drugima ne. U inozemstvu se mogu nabaviti posebni sprejevi koji u sebi sadrže filtere i emoljente koji to mogu spriječiti, no zato vlasniku kosa može posjedeti od njihove cijene. To bi uglavnom bilo sve što se tiče kratkodlakih pasa. Ipak, ne zaboravite da bi ljetno ljenčarenje moglo opustiti tonus mišića i psu i vama, pa pokušajte malo više aktivnosti s biciklom ili pještel, razumje se, ili vrlo rano ujutro, ili nakon zalaska sunca.

Isto to vrijedi i za dugodlake pse, i što se boje i što se kondicije tiče. Osim toga, vlasnici-mučenici dugodlakih pasmina imaju još mnogo drugih problema. Teško je dugodlakog psa, čija se dlaka linja, u jednakoj kondiciji izlagati i nakon ljeta. Psi izlinjaju poddlaku, također individualno od psa do psa (neki rijetki aretnici imaju pse koji se nikada ne izlinjaju do kraja), pa ujesen dlaka nema bogatstvo i punoće koju joj daje poddlaka. Tu se ne da mnogo učiniti, ali vlasnici se mogu tješiti da svi dajete istu sudbinu. Bolje je ne pokušavati i poddlaku koja se linja »sačuvati« nečešljanjem jer će se sve skupa ufilcat najkasnije nakon prvog dodira s vodom. Tada se psa mora ošišati, ali doslovno do kože, jer drugog efikasnog načina odstranivanja dlaka u većoj količini — nema. Vjerujte da jeto istina, mnogi su to već pokušali pri-

je vas. Bolje je psa čim počne ozbiljno linjanje dobro očešljati i ubrzati linjanje, pa će i izmjena dlake brže završiti i ranije će početi rasti nova.

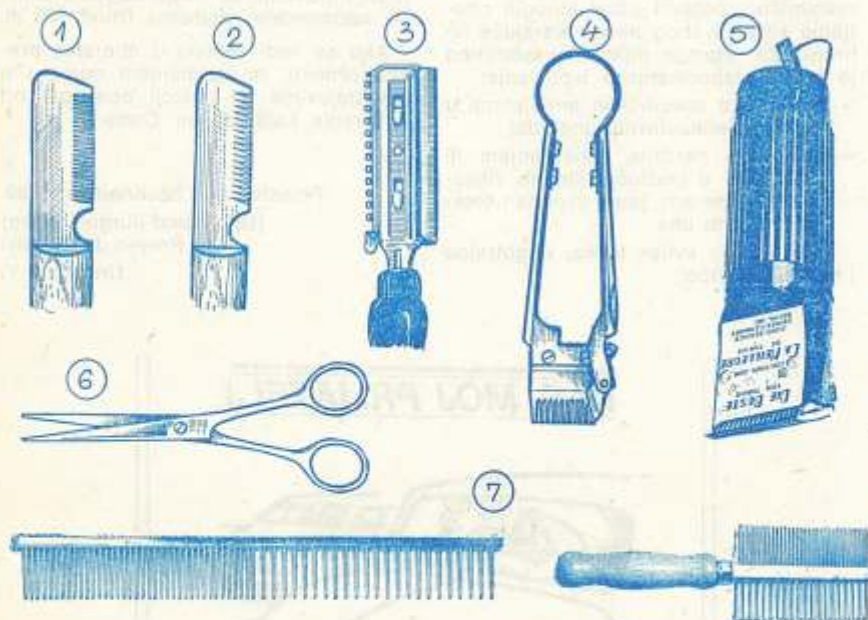
Ako ozbiljno razmišljate o jesenskim izložbama, a imate pudla, afganistanca, jorkširskog terijera ili slično, najbolji savjet je nažalost: Kupanje u moru zabranjeno! Sol nagriza i mijenja strukturu nekih vrsta dlake, sunce i more ju isušuju. U nešto manjoj mjeri važi to i za kupanje u potoku ili jezeru, pa morate odlučiti što vam je važnije – da li da se pas ljeti kupa ili da u jesen ide na izložbu u odličnoj kondiciji. Pudl i još neke pasmine se ne linjaju, ali im se dlaka jako suši i puca od utjecaja sunca, vrućine i vode. Da bi to izbjegli također postoje lagano uljnatu sprejevi i specijalna ulja, naravno, u inozemstvu, kojima se pas spreja prije svakog češljanja. Dobar sprej stoji cca 40-80 DM. Kao zamjena može poslužiti neko lagano ulje, kao bademovo ili čičkovo u vrlo malim količinama. Kupanje

u proteinskom šamponu, a nakon toga obavezno regeneratorski. Šampon ili specijalan za pse - ponovno uvojni - ili u krajnjem slučaju blagi šampon za djecu (ne dječja pjena za kupanje!). Koliko više znoja vlasnik ljeti prolje redovno njegujući psa, toliko će pas spremnije dočekati izložbu. Za oštrodlake pasmine koje se trimaju, važi tokom cijele godine pravilo da dlaka treba biti održavana u podjednakoj duljini. Najmanje 2 tjedna pred izložbu pas ne smije u vodu bilo koje vrste, po mogućnosti, niti na jaku kišu. Za ljeto ne prekratko otrimiti jer dlaka služi kao zaštita od vrućine i direktnih sunčevih zraka. Treba računati da će pas boju dobiti ponovno nakon prvog trimanja + najmanje mjesec dana. Ako ste planirali važne izložbe (a sve su važne), odmah u septembru, najbolje je psa ne puštati u vodu, svaki dan redovno iščešljavati i ravnati dlaku koju ste otrimali najmanje jedan mjesec pred izložbu, a po mogućnosti, i 8-10 tjedana prije toga. Ponov-

no, mnogo ovisi o psu i pasmini. Sve ovo vrijedi, naravno, za pse koji su redovito trimani cijelu godinu. Za one koji to nisu, ionako je svejedno da li su bili na suncu ili ne i da li su se kupali ili ne. Vrstu dlake koja se mora trimati ne može se dovesti u vrhunsku kondiciju na brzini. To vrijedi za 99% svih oštrodlakih pasa. Onaj 1% sa savršenom stabilnom strukturom i bojom može raditi što ih volja, njima ne smeta ni sunce, ni kiša, ni sol. Ne lijepe se za njih ni čičci, ni borova smola, ni iglice, ako su crni, crni su i zimi i ljeti, papar i sol boja dobija divnu srebrno plavkastu nijansu, narandžasta i smeđa postaju još intenzivnije i sočnije. Želimo Vam ugodne praznike i do viđenja na izložbama ove jeseni.

Mira Polak-Popović, dipl. vet.
(Bilten kluba za sportske pse,
Zagreb, br. 10/87.)

OSNOVNI PRIBOR ZA UREĐENJE ŠNAUCERA

① NOŽIĆ (TRIMER) ZA PODDLAKU	⑤ ELEKTRIČNA MAŠINICA ZA SIŠANJE
② TRIMER ZA POKROVNU DLAKU	⑥ SKARE SA ZAOKLIJENIM VRHOVIMA
③ TRIMER ZA TRIMANJE I SKRAĆIVANJE POKROVNE DLAKE	⑦ ČEŠALJ SA ZAOKLIJENIM ZUPCIMA
④ RUČNA MAŠINICA ZA SIŠANJE	

Između sto ljudi volim samo jednog, između sto pasa devedeset i devet.

MARIE v. EBNER-ESCHENBACH

Niti jedna životinja na svijetu nije dostojna većeg čovjekovog poštivanja, prijateljstva i ljubavi nego što je pas.

ALFER BREHM

LAJŠMANIOZA

Lajšmanioza je teška pseća bolest koja se u Evropi, gotovo isključivo, pojavljuje u Sredozemlju. Bolest se prenosi određenom vrstom mušica (veličine obične muhe), komarcima i krpeljima, samo u vrućim područjima na nadmorskim visinama od 100 do 700 m. Na tom geografskom području je ograničena. U svijetu, bolest je jako raširena u vrućim klimatskim predjelima Afrike, cijelom jugu Azije, te Južne Amerike. Tamo je bolest, maltene, uništila lisice i pse. Mnogi naučnici vjeruju da su, npr. u regiji Cote d'Azur u Južnoj Francuskoj, 10-20% svih pasa nosioci uzročnika lajšmanioze. Većina su, pri tome, zdravi psi ili nemaju vidljive znakove bolesti. Bolest se pojavljuje u punoj snazi samo kod, relativno, malog broja pasa.

Bolest se prenosi, kako je već spomenuto, određenom vrstom mušica (Phlebotona Perniciosus i Phlebotona Ariasi), komarcima i krpeljima. Inficirani insekti su nosioci jednog maog jednostaničnog parazita koji ubodom u kožu psa dospjeva u njegov organizam i tamo se množi. Taj parazit se naziva Lajšmania canis. Osim ubodom, pas se može inficirati i tako da insekta pojede. Prijenos bolesti lizanjem oboljele životinje je izuzetno rijedak i moguć samo onda kada je bolest u već uznapredovalom stanju (čvorici otekline moraju biti vidljivi). Taj parazit se razmnožava u velikim bijelim krvnim zrnima oboljele životinje. U svom kasičnom obliku, bolest se razvija jako sporo. Vrijeme inkubacije je jako dugačko i traje od nekoliko tjedana do nekoliko mjeseci.

U početku bolesti možemo uočiti laganu promjenu općeg stanja: slabokrvnost, lagani umor, opuštenost mišića lica, nešto smanjen apetit, ponekad lagana temperatura i krvarenje iz nosa.

Nakon toga su uočljive promjene kože: ispadanje dlake bez svrbeža u području glave, a posebno oko očiju, puno perutiti po cijelom tijelu, a posebno oko ušiju; mogu se primijetiti otekline na šapama, korijenu ušiju, nosu, ustima, očima, na sluzokoži nosa, ili male čvorice kao zrna pijeska na koži; često se može zamijetiti i produljenje noktiju.

I dalje:

reakcije limfnih žlijezda, a često i povećanje slezene.

Svi ti simptomi, na početku jako diskretni, nisu izrazito tipični, oni se mogu pojaviti, npr. i kod neke jednostavne kožne bolesti kod starog umornog psa. Simptomi su, često, popraćeni i smetnjama s očima i to reakcijom veznog tkiva, rožnjače i šarenice, a posebno plavim ili bijeloplavim mrljama po cijelom oku, te krvavim podlivom na bjeloočnicu.

Sve se to razvija polako, »šuljajuće« tokom mnogih tjedana, mjeseci, pa čak i više godina, ako je životinja njegovana i u dobroj kondiciji.

Protekom vremena nastaju daljnja organska oštećenja jetre i bubrega. Ovo se očituje povećanom žeđi, pojačanim mokrenjem, vidljivijim smanjenjem apetita, djelomičnim povraćanjem i proljevom, a rjeđe smetnjama nervne prirode ili paralizom. Od tog trenutka stanje bolesnog psa se naglo pogoršava i on ubrzo ugiba od uremije.

Općenito se može posumnjati da pas ima lajšmaniozu ako ustanovimo pojavu sitnih peruti, bez značajnog gubitka apetita, laganu anemiju, opuštenost mišića lica, reakciju limfnih žlijezda i slezene - i ako se pas zadržavao u opasnoj zoni. Međutim, ti simptomi mogu se, djelomično, pojaviti i kod mnogih oboljenja kože ili zbog neodgovarajuće ishrane. Za sigurnu dijagnozu potrebno je izvršiti laboratorijsko ispitivanje:

- potraga za specifičnim antitijelima u krvi (najjednostavnija metoda)
- otkrivanje parazita punktiranjem ili biopsijom u području limfnih žlijezda, koštane srži, jetre, čvorica i otekline, ako ih ima

Liječenje je uvijek teško, dugotrajno i razočaravajuće.

Može se dati injekcija derivata antimona svaka dva dana tokom 4-6 sedmica ili Pentamina, intramuskularno, tri puta sedmično tokom 6 sedmica. Posljedica toga je pojava bolnih i neugodnih otekline na mjestu uboda injekcije. Ovi lijekovi poboljšavaju stanje bolesnog psa više tjedana ili više mjeseci, ali ne uništavaju potpuno parazite Lajšmania Canis. Recidiv je pravilo i potrebno je tretman ponoviti, općenito, dva do tri puta godišnje, ustvari tada kada poraste broj antitijela u krvi, bez da se pričekava ponovna pojava simptoma bolesti. Neliječeni pas ugiba za nekoliko mjeseci.

Točno pridržavanje postupaka liječenja kod psa koji je pod veterinarskim nadzorom produžava mu život za 2-5 godina, ako mu jetra i bubrezi nisu u početku previše oštećeni i ako dobro podnosi tretman. Novi lijekovi se isprobavaju; mnoga istraživanja još predstoje. Zaštitno cjepivo moglo bi se očekivati idućih godina i ono bi pružalo zaštitu 3-4 mjeseca.

Sprečavanje zaraze može se, u ugroženim klimatskim područjima, postići samo borbom protiv insekata. To se može postići isušivanjem močvarnih područja i zaštitom ptica koje se hrane tim insektima.

Općenito se može zaključiti da lajšmanioza, za sada, još, spada u neizlječive bolesti pasa; odgoda smrti za 2-5 godina postiže se bolnim, dugotrajnim i teškim liječenjem. Pojava bolesti je, čak i kod životinja koje su zaražene parazitom, relativno rijetka. Osim toga, inficiranje se može dogoditi samo na nadmorskim visinama iznad 100 m.

Ako se vodi računa o mjerama predostrožnosti, na godišnjem odmoru u tim krajevima ne postoji opasnost od inficiranja Lajšmaniom Canis.

Pinscher und Schnauzer 10/89.

(Ulrike und Jürgen Steeg)

Preveo J. Muštran

Uredila J. T.

PAS, MOJ PRIJATELJ

Ako ti se ne dopada kako vozim, uzmi taksil!

KANDIDATURE I TITULE NA IZLOŽBAMA PASA

Na međunarodnim i saveznim izložbama, nakon što se izvrši ocjenjivanje, suci, svaki za one pasmine koje je on ocjenjivao, dodjeljuju kandidaturu za prvu i titule.

Postoje sljedeće kandidature:

1. Kandidat za međunarodnog prvaka u ljepoti. Skraćenica za ovu kandidaturu je CACIB, što slobodno prevedeno s francuskog znači: potvrda o ispunjenim uvjetima za međunarodnog prvaka u ljepoti.
2. Rezerve CACIB
3. Kandidat za jugoslavenskog (saveznog) prvaka u ljepoti. Skraćenica je CAC-YU
4. Rezerve CAC-YU

Kako se dodjeljuju ove kandidature?

Među svim psima jednog spola iste pasmine iz razreda zrelih pasa koji su ocijenjeni ocjenom »odličan«, bira se najljepši. On dobija CACIB. Drugi po ljepoti dobija »Rezerva CACIB«. Treći je CAC-YU, a četvrti »Rezerva CAC-YU«.

Ako je na izložbi postojao i razred radnih pasa, oni koji su odlično ocijenjeni također konkuriraju za ove kandidature. U konkurenciji za CACIB i Rezerva CACIB učestvuju i dva najljepša primjerka iz razreda prvaka.

Za svaku pasminu i svaki spol ovaj postupak je identičan. U različitim zemljama postoje različiti načini za izbor najljepših pasa i dodjeljivanje kandidature, kako međunarodnih tako i nacionalnih. Prema Pravilniku JKS o stručnom radu, kod nas se dodjeljuju nacionalne kandidature posebno u razredu zrelih, a posebno u razredu radnih pasa, za ženke, odnosno za mužjake (npr. za jednu pasminu zrelih pasa dodjelju-

ju se CAC za mužjaka i CAC za ženku, a za radne pse također CAC za mužjaka i CAC za ženku; ukupno četiri kandidature CAC-YU).

Na izložbama se mogu dodjeljivati i razne titule: prvak republike ili pokrajine, prvak grada, najljepši pas-lovni ili nelovni - i drugo.

U razredu mladih pasa dodjeljuje se samo jedna titula između svih odlično ocijenjenih mužjaka, odnosno ženki: Prvak razreda mladih, posebno za mužjake, posebno za ženke. Drugi i treći pas po ljepoti u razredu mladih, samo se rangiraju, ali se to ne upisuje u rodovnik. Inače, sve kandidature i titule upisuju se u rodovnik psa i u ostalu dokumentaciju kinološkog saveza.

NJEGA BREDE KUJE

Proljetna legla su prirodna, zimska neprirodna!

Najvažnije je da bređu kuhu hranimo sirovom hranom.

Kuja često u četvrtom tjednu bređosti odbija hranu i dobrovoljno gladuje. To je radi smetnji u probavi do kojih dolazi radi njezinog stanja. Tada je ni u kojem slučaju ne smijemo nagovarati da jede. Smijemo joj dati jedino nešto sirovog mlijeka pomiješanog s medom. Normalan apetit će se uskoro vratiti, dapače, kuja nakon gladovanja pokazuje bolji apetit.

Velika je greška kuji davati dvostruku količinu hrane. Velika količina hrane preopterećuje crijeva i krvotok. Bređa kuja jedino treba više tekućine radi ispiranja bubrega koji su otprećeni otklanjanjem otpadnih tvari štenadi iz majčinog tijela. Naročito treba paziti da kuja prima dovoljno prirodnih mineralnih soli kojih ima u sirovom povrću i donekle, u sirovom mesu.

U posljednjem tjednu trudnoće daje se lagana hrana. Smanjuje se količina mesa, a jedan od glavnih obroka neka se sastoji od sirovog mlijeka. Dva dana prije štenjenja daje se samo još mlijeko s medom. Malim kujama dva puta na dan po jednu šalicu, velikim dva puta na dan po pet šalica. Ova hrana je najbolja i za prva dva dana nakon štenjenja, kada se kuji ni u kom slučaju ne smije davati čvrsta hrana.

Kuja koja doji dobiva istu hranu kao bređa kuja, samo veću količinu. Na stvaranje mlijeka naročito djeluju zobne pahuljice, pa ih treba prvenstveno davati. Na stvaranje mlijeka izvanredno djeluje ako mesu dodamo ribanu mrkvicu. I sirova jaja služe istoj svrsi, ali ne više od tri na tjedan.

Ako majci dnevno dajemo zdrobljeni češnjak, možemo spriječiti da štenice ne napadnu gliste.

Kuja za vrijeme bređosti treba društvo čovjeka, osim toga mnogo kretanja, tako da ostane psihički i fizički aktivna i živahna.

Kuja koja doji treba dnevno redovito kretanje i izvođenje. U prvim danima po oštenjenju nije potrebno mnogo kretanja, no kuja mora od vremena do vremena otići od štenaca, ispružiti noge i isprazniti mjehur i crijeva. Ona treba i svježeg zraka. Nadalje je treba dnevno dobro iščetkati ne samo da bi se odstranila prašina već i s tom masažom dobro djelovalo na krvotok i živčani sistem.

Dobro je primijeniti i gladovanje. Kuja koja doji gladovati će jednom tjedno pola dana i jednom mjesečno cijeli dan. Mjesečni dan gladovanja za vrijeme nošenja i dojenja veoma je važan i mora ga se održati.

(»Moj pas« VIII-IX/66.)

SPEKTAR

SAMOSTALNA ZANATSKA RADNJA — PAPIRNA KONFEKCIJA I UMNOŽAVANJE

vl. VELKI PAUNA

54327 BILJE

51. Divizije 25

Tel. (054) 721-100

- Mali oglasi -

Oko 10. maja očekuje se šampionsko leglo velikog crnog šnaucera. Otac štenadi je mlad i proveren priplodnjak. Štenad od njegovog prvog parenja se mogu videti na izložbama i od njih se očekuju visoki plasmani u razredu mladih. Dosad je osvojio: 3xPRM, 1xCAC, 1xRCACIB, 1xPR, 1xPrvak Srbije. Majka štenadi je mlada kuja koja je na samo 2 izložbe osvojila 2xPRM i 1x Prvak rase i to kod Vibora Ježeka i Radmila Gajića. Kćerka je Benjamina V. Schwarzen Scorpiona, HD-0, 10x CACIB, 8xCAC., nemački klubsieger, VDH-CH, nemački CH i Vice Bundesieger 89. Otac štenadi je sin slavnog Sultana od Onixa.

Ujedno oglašavam da je otac ove štenadi slobodan za parenje. Cena parenja po dogovoru.

Za sve informacije obratiti se pismeno na adresu i poslati broj telefona.

ALEKSANDAR GAVRILOVIĆ
Dušana Maksimovića 4A
16000 LESKOVAC

Naljepnice, značke, zastavice, privjeske i pločice sa likom šnaucera – možete povoljno kupiti u vašoj Sekciji za šnaucere.

KVALITETNO trimanje šnaucera, priprema za kinološke smotre i izložbe.

Telefon: (054) 48-382.

Branko

Patuljasti crni šnauceri! Prvo leglo oca Uran v. d. STEINHÄGER Heide i majke Alpe, oštenjeno 20. 04. 1990. U leglu ima 4 mužjaka i 2 ženke. Preci su jugoslavenski, evropski i svjetski šampioni.

TONKOVAC, (054) 880-242.

BILTEN

Uređivački odbor:

Jadranka Badžek, Davor Lamza, Jadranka Tonkovic,
Jelena Mađarac i Branko Vidović

Glavni i odgovorni urednik:
JADRANKA TONKOVAC

Izdavač:
Sekcija za šnaucere KD »Osijek«

Tisak:

»SPEKTAR' Bilje, 1990.